

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 81.397 van 28 juni 1999
in de zaak A. 82.832/VII-17.932.**

In zake : de n.v. GRONDWERKEN VAN LOO,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en
E. EMPEREUR,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

de burgemeester van de gemeente SINT-
KATELIJNE-WAVER,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. VAN RILLAER,
kantoor houdende te BONHEIDEN,
Putsesteenweg 8.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. GRONDWERKEN VAN LOO op 8 maart 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "een mondeling bevel tot stopzetting dd. 7 januari 1999 van de heer Burgemeester van de gemeente Sint-Katelijne-Waver, bevestigd met een bericht van stopzetting, ontvangen op 14 januari 1999";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan

partijen;

Gelet op de beschikking van 1 juni 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 juni 1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. FLAMEY, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat P. VAN RILLAER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij stelt, hierin niet tegengesproken door de verwerende partij, dat zij als voornaamste bedrijfsactiviteit heeft "grondwerken in het algemeen".

1.2. Het wordt niet betwist dat de N.V. MARL eigenares is van een aantal percelen gelegen te Sint-Katelijne-Waver aan de Fortsesteenweg, en kadastraal gekend onder sectie D, nrs. 90b, 96e en 97a.

Op die percelen ligt een grote vijver, ten gevolge van het uitgraven van een kleiput. Volgens het gewestplan Mechelen, vastgesteld bij koninklijk besluit van 5 augustus 1976, gaat het om een ontginningsgebied

met als nabestemming agrarisch gebied.

De partijen zijn het erover eens dat op 5 september 1996 tussen de verzoekende partij en de n.v. MARL een overeenkomst werd gesloten, waarbij de verzoekende partij het recht krijgt om de voormelde kleiput (vijver) op te vullen.

1.3. Voor het opvullen van de vijver vraagt de verzoekende partij op 20 december 1996 -middels het milieuadviesbureau MAVA- een bouwvergunning aan tot "het opvullen van een oude kleiput met aarde en zand".

In de toelichting bij die aanvraag staat te lezen wat volgt :

"Volgens het gewestplan is de oude kleiput gelegen in een ontginningsgebied met nabestemming agrarisch gebied. Dit houdt in dat na het beëindigen van de ontginningswerken de put dient opgevuld te worden zodat de nabestemming kan gerealiseerd worden.

Gelet op dit feit heeft de aanvrager van de bouwvergunning de intenties deze oude kleiput op te vullen met uitsluitend grond. (...)"

1.4. Op 17 februari 1997 weigert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Katelijne-Waver de bouwvergunning, om volgende reden :

"In het voorontwerp van gemeentelijk structuurplan is het gebied opgenomen in het randstedelijk groengebied met passieve recreatie, er is geen aanduiding over de herkomst van het zand en er is geen controle mogelijk over de gestorte materialen".

1.5. De verzoekende partij gaat in beroep, doch op 18 september 1997 verwerpt de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen het beroep.

In de aanhef van dat besluit wordt onder meer overwogen

"dat de aard en de herkomst van de grond een essentieel gegeven is in het dossier; dat het ontbreken van die gegevens belet om na te gaan of het ontwerp

de nabestemming tot agrarisch gebied niet in het gedrang brengt; dat de vergunning tot het volstorten van de kleiput derhalve niet kan worden verleend".

1.6. De verzoekende partij gaat nogmaals in beroep, en op 18 september 1998 wordt dit beroep voorwaardelijk ingewilligd door de Vlaamse minister van openbare werken, vervoer en ruimtelijke ordening.

In dit besluit wordt samengevat onder meer gesteld dat de vergunningsaanvraag aan de voorschriften van het gewestplan diende te worden getoetst en niet aan een zogenaamd voorontwerp van gemeentelijk structuurplan en dat de opvulling van de kleiput aan de ordeningsvoorschriften van het gewestplan tegemoet komt.

1.7. De minister verleent de vergunning, zij het onder bepaalde voorwaarden, onder meer:

"het storten van uitsluitend inerte, niet verontreinigde materialen, hoofdzakelijk bestaande uit grond".

In artikel 2 van het vergunningsbesluit staat te lezen:

"Deze vergunning betreft uitsluitend de toepassing van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996. De vergunning ontslaat de particulier niet van het verkrijgen van de vergunningen of machtigingen die ingevolge andere wet-, regelgevingen of verordeningen zouden vereist zijn".

1.8. Het ministerieel besluit van 18 september 1998 wordt door de gemeente Sint-Katelijne-Waver aangevochten met een vordering tot schorsing en een annulatieberoep (zaak nr. 80.736/X-8487). Er is nog geen uitspraak tussengekomen.

1.9. De verzoekende partij stelt, hierin niet

tegengesproken door de verwerende partij, dat zij op 16 november 1998 een aanvang nam met de werken, en dat zij voor de eerste maal grond in de kleiput stort.

1.10. Op 18 november 1998 begeeft de heer P. VAN DE WEYNGAERT, hoofdinspecteur eerste klasse te Sint-Katelijne-Waver, zich naar de kleiputten aan de Fortsesteenweg, alwaar hij vaststelt dat er twee opleggers met aanhangwagen ter plaatse staan, zodanig dat zij met de achterkant van de aanhangwagen tegen de put klaar staan om te storten.

Er wordt door de opsteller een mondeling bevel gegeven de werken stop te zetten en de burgemeester stelt nadien dat de werken onder geen beding mogen worden voortgezet.

Er worden foto's genomen waaruit blijkt dat geen zuivere grond zal worden gestort. Er zijn met name onder andere houtresten, buizen en stenen te zien.

In het proces-verbaal dat werd opgemaakt wordt de inbreuk als volgt omschreven :

"De firma heeft vergunning gekregen voor het storten van uitsluitend inerte, niet verontreinigde materialen, hoofdzakelijk bestaande uit grond.

Het storten van inerte materialen is een milieuvergunningsplichtige activiteit.

(...)

Aangezien er op dit moment geen milieuvergunning verkregen is (...)

De vergunningsplichtige rubrieken van de aangevraagde werkzaamheden door VAN LOO betreffen rubriek 2.3.6 a1 of 2.3.6 a2 van de indelingslijst Bijlage I van Vlare I".

Bij beschikking van 31 december 1998 van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Mechelen wordt voornoemd stopzettingsbevel voorlopig opgeschort omdat enkel de burgemeester (en niet de hoofdinspecteur) de vereiste bevoegdheid bezat.

De partijen zijn het erover eens dat ingevolge deze beschikking het voornoemde stopzettings-

bevel werd ingetrokken.

1.11. Op 7 januari 1999 begeeft hoofdinspecteur eerste klasse VAN DE WEYNGAERT zich nogmaals naar de kleiputten aan de Fortsesteenweg.

Naar aanleiding van dit bezoek wordt een proces-verbaal opgemaakt dat uiteindelijk aanleiding zal geven tot de thans bestreden beslissing. In het proces-verbaal staat te lezen dat trekkers werden aangetroffen die tot storten overgingen. En verder:

"In het zand dat door de ter plaatse zijnde voertuigen in de put werd gekipt zijn duidelijk grote stenen aanwezig. Er werd ook vastgesteld dat er blikjes aanwezig waren. Er was een duidelijke regenboogverkleuring waar te nemen rond het gestorte zand".

Voorts staat in het proces-verbaal te lezen :

"Nemen van foto's van de gestorte hoeveelheid en inhoud van het gestorte:

Terplaatse nemen wij om 13.10 nog 4 verdere foto's, zijnde foto 7, 8, 9 en 10 van de gestorte hoeveelheid en de inhoud ervan.

Op foto 7 zien wij rechts boven duidelijk een grote steen en onderaan in het midden drankblikjes.

Foto 8 toont ons bovenop de hoop heel duidelijk een grote steen en onderaan in het midden drankblikjes.

Foto 9 en 10 tonen aan dat er wel degelijk stenen en drankblikjes in het gestorte zand aanwezig zijn.

Van het water van de put nemen wij foto 11, 12 en 13.

Op foto 11 is er in het midden duidelijk een regenboogverkleuring waar te nemen.

Foto 12 toont duidelijk een zeer grote, zware steen die in het water ligt juist achter een op dat ogenblik, gestorte hoeveelheid zand.

Foto 13 toont dat het water van de put wel degelijk vervuild is door allerlei voorwerpen die er duidelijk niet thuishoren, zoals plastic flessen, plastic bloempotten, hout, isolatiemateriaal, drankblikjes, stenen en andere vervuilende zaken.

Inbreuk :

De firma heeft vergunning gekregen voor het storten van uitsluitend inerte, niet verontreinigde materialen, hoofdzakelijk bestaande uit grond.

Het storten van inerte materialen is een milieuvergunningsplichtige activiteit.

Basis is artikel 4 van het milieuvergunningsdecreet

van 28/06/1985.

Aangezien er op dit moment geen milieuvergunning verkregen is door de aanvrager is ook de bouwvergunning van ambtswege geschorst.

Artikel 5 en 56 van Vlarem I.

De vergunningsplichtige rubrieken van de aangevraagde werkzaamheden door VAN LOO betreffen rubriek 2.3.6.a1 of 2.3.6.a2 van de indelingslijst Bijlage I aan Vlarem I.

Burgerlijk aansprakelijke :

N.V. VAN LOO

Gevestigd te : 2230 HERSELT, Haterbeekweg 4 (Ramsel)

Adres maatschappelijke zetel : 2230 HERSELT, Haterbeekweg 4

Bijlagen : Genomen foto's

Bewijs van aangetekende verzending van het stopzettingsbevel.

Verder onderzoek :

Het onderzoek dient te worden verdergezet te 2230 Herselt (Ramsel), Haterbeekweg 4 bij de firma Grondwerken VAN LOO N.V. voor verhoor van de strafrechtelijk verantwoordelijke.

..."

De foto's die bij het proces-verbaal werden gevoegd tonen aan dat er in de grond in elk geval steenbrokken voorkomen, alsook blikjes.

1.12. Op dezelfde dag volgt dan het stopzettingsbevel van de burgemeester van de gemeente Sint-Katelijne-Waver dat het voorwerp vormt van het voorliggende schorsingsverzoek. In dat bevel staat te lezen :

"Overtreding van de voorschriften inzake Milieu
Inbreuk op artikel 5 van het Milieuvergunningsdecreet van 28/06/1985 en artikel 56 van Vlarem I.
Rubriek 2.36.a1 van de indelingslijst van bijlage I van Vlarem I.

Bericht van stopzetting.

Ik, ondergetekende,

K. LENS, Burgemeester der gemeente Sint-Katelijne-Waver bevestig hierbij schriftelijk het mondeling en terplaatse gegeven bevel tot stopzetting der werken op 07/01/1999 om 13.05 uur aan de genaamde VAN GENECHTEN, Jerome werknemer van de N.V. VAN LOO, grondwerken.

Dit bevel werd door ondergetekende eveneens telefonisch gegeven aan de genaamde Jef VAN LOO.

zaakvoerder van de N.V. VAN LOO, Grondwerken

Vaststellingen :

- Zand waarin duidelijk grote stenen en blikjes van drank voorkomen
- Regenboogverkleuring op het water rond het gestorte zand.

Motivering :

- Stopzetting omdat afvalstoffen worden gestort zonder de vereiste milieuvergunning.
- Het storten van een mengsel van grond, stenen en andere mogelijk verontreinigde materialen (blikjes) valt immers onder toepassing van rubriek 2.3.6.a1 van de Vlarems-indelingslijst, meer bepaald, categorie 3, stortplaatsen voor inerte afvalstoffen.

Volgens de EAC-code 17.05.01 van de Europese Afvalstoffencatalogus zijn grond en stenen afvalstoffen.

Deze werken en handelingen, maken het voorwerp uit van het proces-verbaal van vaststelling nr. GF. ME.64.20.000066/1999

opgemaakt op 07/01/1999

door de Heer P. VAN DE WEYNGAERT, Hoofdinspecteur van eerste klasse van Politie betreffende het pand gelegen te St-Kat-Waver, Fortsesteenweg

Kadastraal perceel

sectie D, nr 96 E EN 97 A".

1.13. De partijen betwisten niet dat de bestreden beslissing met een aangetekend schrijven ter kennis werd gebracht van de verzoekende partij, ter post afgestempeld op 13 januari 1999.

1.14. Hierop gaat de verzoekende partij op 18 januari 1999 opnieuw over tot een dagvaarding in kort geding voor de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Mechelen.

Op 18 februari 1999 verklaart deze de vordering evenwel ongegrond. In de beschikking staat onder meer te lezen:

"Rekening houdende met deze elementen lijkt het prima facie noodzakelijk dat eiseres voor het storten van overtollige grond met stenen en blikjes in deze klei put gevuld met water over een milieuvergunning dient te beschikken.

Aangezien het stopzettingsbevel schijnbaar niet is

aangetast door onwettigheid en als gegrond overkomt dient de vordering van eiseres als ongegrond afgewezen";

2. De ontvankelijkheid van de vordering.

2.1. Overwegende dat de eerste twee middelen in essentie in het teken staan van de vraag of de verzoekende partij voor haar stortactiviteiten aan de meergenoemde kleiputten een milieuvergunning nodig had; dat indien zou blijken dat inderdaad zulk een vergunning vereist is, moet worden vastgesteld dat de verzoekende partij middels voorliggend schorsingsverzoek eigenlijk de verderzetting van een illegale activiteit beoogt, zodat zij alsdan niet over een wettig belang beschikt; dat dienvolgens vooreerst die middelen op hun ernst zullen worden onderzocht;

2.2.1. Overwegende dat in het eerste middel de verzoekende partij aanvoert wat volgt :

"Schending van de artikelen 4 en 31, § 1 van het Milieuvergunningsdecreet, de artikelen 2, 1° en 4° en 11 van het Decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, van artikel 1.2.1., § 2 van het Besluit van 17 december 1997 tot vaststelling van het Vlaams reglement inzake afvalvoorkoming en -beheer (VLAREA), van bijlage 1.2.1. bij VLAREA, van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de materiële motiveringsverplichting, en genomen uit de afwezigheid van de rechtens vereiste juridische en feitelijke grondslag,

Doordat, de verwerende partij ervan uitgaat dat 'afvalstoffen worden gestort zonder de vereiste milieuvergunning', en verder overweegt dat : 'Het storten van een mengsel van grond, stenen en andere mogelijk verontreinigde materialen (blikjes) valt immers onder toepassing van rubriek 2.3.6.a1 van de Vlarem-indelingslijst, meer bepaald, categorie 2, stortplaatsen voor inerte afvalstoffen. Volgens de EAC-code 17.05.01 van de Europese Afvalstoffen-catalogus zijn grond en stenen afvalstoffen';

Terwijl, grond op zich geen afvalstof is, (Vr. en Antw., Vl.R., 1982-83, nr. 16, 529);

dat de 'stenen', waarvan sprake te beschouwen zijn

als deel uitmakend van de grond; dat het immers louter gaat om verharde grond; dat de verwerende partij deze kluiten grond dan ook ten onrechte bestempeld heeft als zijnde 'stenen';

dat deze 'stenen' alleszins geen afvalstof zijn; dat stenen die zich in de bodem bevinden, niet op zich een afvalstof uitmaken; dat dergelijke stenen slechts afvalstoffen zijn, indien zij voldoen aan de decretale definitie van het begrip 'afvalstof'; dat deze 'stenen' zich steeds in de bodem bevonden hebben en er inherent aan zijn; dat deze 'stenen' slechts als een afvalstof kunnen beschouwd worden, indien zij als afvalstof in de bodem werden gebracht;

dat de EAC-code 17.05.01 niet toepasselijk is; dat de grond en stenen bedoeld in de subcategorie 17.05.01 betrekking heeft (sic) op grond en baggerspecie, vallend onder de algemene categorie van bouwen sloopafval (inclusief wegenbouw); dat het hier noch gaat om grond en baggerspecie, noch om bouw- en sloopafval; dat verzoekende partij immers enkel uitgegraven grond aanvoert; dat een materiaal of een voorwerp trouwens geen afvalstof wordt, doordat zij onder een categorie van de EAC-code valt; dat overeenkomstig artikel 1.2.1., § 2 van VLAREA de materialen en voorwerpen die in de afvalstoffen-catalogus zijn opgenomen slechts als afval beschouwd worden als aan de definitie van afvalstof is voldaan; dat dit laatste niet het geval is (zie infra);

dat de blikjes, waarvan sprake, evenmin enige vergunningsplicht in hoofde van verzoekende partij doen ontstaan; dat verzoekende partij immers niet de houder is van deze blikjes; dat verzoekende partij enkel uitgegraven grond aanvoert; dat blikjes vreemd zijn aan deze uitgegraven grond;

En terwijl, de aangevoerde grond en stenen niet in het afvalstoffencircuit worden gebracht (cfr. Mem.v.Toel., Vl.R., 1993-94, nr. 485/1, 14); dat verzoekende partij deze aangevoerde grond en stenen immers rechtstreeks aanwendt voor een legale activiteit;

dat de aangevoerde grond en stenen immers worden gebruikt om op een vergunde wijze een kleiput op te vullen, waardoor de gewestplanbestemming 'agrarisch gebied' gerealiseerd kan worden;

dat de aangevoerde grond dan ook niet onder de decretale definitie van het begrip 'afvalstoffen' kan vallen;

Zodat, de verwerende partij door de ter plaatse aangetroffen stoffen en voorwerpen te bestempelen als afvalstoffen en daaruit een vergunningsplicht in hoofde van verzoekende partij af te leiden de in het middel aangehaalde bepalingen en beginselen schendt";

2.2.2. Overwegende dat de verzoekende partij als

tweede middel aanvoert wat volgt :

"Schending van de artikelen 4 en 31, § 1 van het Milieuvergunningsdecreet, van rubriek 2.3.6.a).1° van de indelingslijst bij VLAREM I, van artikel 5.2.4.1.5. van VLAREM II, en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het materiële motiveringsbeginsel, en genomen uit de afwezigheid van de rechtens vereiste feitelijke en juridische grondslag,

Doordat, de verwerende partij ervan uitgaat dat er in hoofde van verzoekende partij een vergunningsplicht zou bestaan, nu 'Het storten van een mengsel van grond, stenen en andere mogelijk verontreinigde materialen (blikjes)' 'onder toepassing van rubriek 2.3.6.a1 van de Vlarem-indelingslijst, meer bepaald, categorie 2, stortplaatsen voor inerte afvalstoffen' zou vallen;

Terwijl, grond, stenen en blikjes niet te beschouwen zijn als inerte afvalstoffen;

dat artikel 5.2.4.1.5. van VLAREM II een definitie geeft van wat onder 'inerte afvalstoffen' in de zin van rubriek 2.3.6.a.1 van bijlage 1 van VLAREM I moet verstaan worden;

dat in artikel 5.2.4.1.5. van VLAREM II onder 'inerte afvalstoffen' verstaan wordt afvalstoffen afkomstig van de bouw, de afbraak, de herstelling en het onderhoud van gebouwen, wegen, constructies en kunstwerken, met uitzondering van afvalstoffen die vrije asbestvezels of asbeststof bevatten, asfalt, hout, plastic en andere kunststoffen aangewend in de bouwsector, en afvalstoffen afkomstig van het uitgraven van materialen of stoffen in hun natuurlijke staat, voor zover ze afkomstig zijn van geologische afzettingen die tot het tertiair of quartair tijdperk behoren (zand-, klei-, leem, mergel EN grindafzettingen);

dat de aangevoerde grond en stenen enkel afkomstig zijn van uitgravingen en derhalve niet onder de afvalstoffen opgesomd in artikel 5.2.4.1.5. van VLAREM II valt, aangezien de aangevoerde grond geen enkel uitstaans heeft met afbraakwerven en evenmin met afvalstoffen afkomstig van geologische afzettingen,

Zodat, de verwerende partij door de aangevoerde grond, stenen en blikjes te beschouwen als inerte afvalstoffen de in het middel aangehaalde bepalingen en beginselen schendt";

2.3.1. Overwegende dat de verwerende partij op het eerste middel volgende repliek verschaft :

"In het eerste middel voert de verzoekende partij in de eerste plaats aan dat zij geen afvalstoffen

stort in de vijver en in de tweede plaats dat de gestorte materialen en voorwerpen niet voorkomen in de afvalstoffencatalogus.

1. Afvalstof

Een afvalstof is elke stof waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen (art. 2.1° Decr. Vl.R. 2 juli 1981, art. 1.1.1. Vlarea).

De intentie van de houder is derhalve van determinerend belang. Indien zijn hoofdobjectief bestaat uit de definitieve verwijdering van de betreffende stoffen, dan kan men niet van grondstoffen of producten spreken maar dan heeft men te maken met afvalstoffen (P. DE BRUYCKER en P. MORRENS, Het begrip afvalstof in de Europese Unie, T.V.M. 1994, (74), 77 en 79).

Het hoofdobjectief van de verzoekende partij bestaat enkel en alleen uit de definitieve verwijdering van de stoffen.

In de eerste plaats betreft het immers 'overtollige' stoffen zoals uitdrukkelijk bevestigd door de verzoekende partij in haar dagvaarding in kort geding (kaft IV, stuk 2, randnr. 5, stuk 4, randnr. 9).

In de tweede plaats worden deze overtollige stoffen op definitieve wijze verwijderd door storting in de vijver.

Deze stoffen zijn en blijven afvalstoffen vermits de verzoekende partij ze nooit meer kan gebruiken als grondstof of product.

Het gaat derhalve wel degelijk om afvalstoffen vermits :

- de verzoekende partij zich van deze stoffen ontdoet;
- er voor deze stoffen geen nuttige toepassingsmogelijkheden meer openstaan vermits ze anders niet op definitieve wijze in de vijver zouden gedumpt worden;
- het enige belang voor de verzoekende partij erin bestaat dat zij zich aldus ontdoet van nutteloze stoffen (Rb. Antwerpen, 5 januari 1999, onuitg., A.R. 97/3811/A).

2. De afvalstof komt voor in de afvalstoffen-catalogus

2.1. Volgens de vaststellingen in het stopzettingsbevel van 7 januari 1999 werd door de verzoekende partij gestort :

'- zand waarin duidelijk grote stenen en blikjes van drank voorkomen'

Deze stoffen zijn afkomstig van grond- en afbraakwerken, hetgeen door de verzoekende partij zelf bevestigd werd in de toelichting bij de beroepsakte bij de Minister tegen de geweigerde bouwvergunning (dit stuk is niet in het bezit van de verwerende partij maar het werd door de verzoekende partij neergelegd bij de Raad van State in de zaak

nr. 80.736/X-8487 en het werd geciteerd in het verslag van het Auditoraat, pag. 20, laatste lid en pag. 41, neergelegd in het bijgevoegde administratief dossier, kaft IV, stuk 1).

Deze stoffen vallen derhalve onder code 17.05.01 van de Europese Afvalcatalogus (EAC) die luidt als volgt :

'17.00.00 bouw- en sloopafval (inclusief wegebouw)

...

17.05.00 grond en baggerspecie

17.05.01 grond en stenen'.

De door de verzoekende partij gestorte afvalstoffen zijn grond en stenen, afkomstig van grond- en afbraakwerken, en vallen derhalve onder de categorie 17.05.01 EAC.

Het gaat derhalve wel degelijk om afval in de zin van art. 1.2.1§2 Vlarea vermits deze stoffen opgenomen zijn in de afvalstoffencatalogus (randnr. IV, 2.1) en vermits bovendien aan de definitie van afvalstof is voldaan' (randnr. IV, 1).

Het verwijderen van deze afvalstoffen is derhalve een vergunningsplichtige handeling ingevolge art. 14§1, Afvalstoffendecreet.

Deze stelling wordt bovendien bevestigd door de adviezen die door de gemeente gevraagd werden aan :

- Aminor : advies van 11.12.1998 (kaft V, st. 1)
- Ovam : advies van 15.12.1998 (kaft V, st. 2)

Deze stelling wordt bovendien ook bevestigd door het vonnis over het identiek precedent waarover uitspraak gedaan werd door :

- Rb. Antwerpen, 5.1.1999, onuitg. A.R. 97/3811/A.

2.2. De verzoekende partij beweert niet vergunningsplichtig te zijn omdat 'de stenen waarvan sprake te beschouwen zijn als deel uitmakend van de grond; dat het immers louter gaat om verharde grond'.

In de eerste plaats maakt code 17.05.01 geen onderscheid al naargelang de stenen zouden bestaan uit verharde grond of niet. Zodra de grond zodanig verhard is dat er stenen in voorkomen, heeft men te maken met 'grond en stenen'.

Bovendien werden op 7 januari 1999 zeer duidelijk stenen gestort die afkomstig zijn van afbraak.

Van de gestorte stenen werden door de verbalisanten onmiddellijk kleurenfoto's genomen waarvan een gewone kopie gevraagd werd bij het P.V. (kaft III, stuk 2) en waarvan een kleurenkopie neergelegd werd in het administratief dossier (kaft III, stuk 3).

Foto 9 toont zeer duidelijk stenen met :

- platte vlakken
- rechte kanten en rechte hoeken,

hetgeen dus duidelijk geen versteende aardkluiten zijn maar stenen afkomstig van bouw- en sloopafval.

Foto 12 toont volgens het P.V. 'duidelijk een zeer grote, zware steen die in het water ligt juist achter een op dat ogenblik, gestorte hoeveelheid zand' (kaft

II, stuk 2, bijblad 2).

Foto 12 toont inderdaad een zeer grote, zware steen die in het water ligt. Deze steen heeft een plat oppervlak, rechte kanten en rechte hoeken en is duidelijk afkomstig van bouw- en sloopafval.

2.3. De verzoekende partij houdt bovendien ten onrechte voor dat zij enkel uitgegraven grond aanvoert vermits er niet alleen stenen in voorkomen maar ook blikjes hetgeen nogmaals aantoont dat het om afvalstoffen gaat.

De beweringen van de verzoekende partij worden bovendien manifest weerlegd door de foto's en het P.V. betreffende de eerste storting die zij heeft uitgevoerd op 18.11.1998 en die bouwpuin, stenen, houtblokken en buizen bevatte (kaft II).

2.4. De verzoekende partij ontving bij M.B. van 18 september 1998 een bouwvergunning om de vijver te vullen.

Ten onrechte stelt de verzoekende partij dat de aangevoerde grond niet onder de decretale definitie van afvalstoffen valt omdat de aangevoerde grond en stenen gebruikt worden om de kleiput op een vergunde wijze te vullen.

Dat de verzoekende partij over een bouwvergunning beschikte, verandert niets aan het karakter van de afvalstoffen die in de vijver gestort worden.

Indien men de stelling van de verzoekende partij zou volgen, dan zou een eenvoudige bouwvergunning voor de ophoging van een terrein volstaan om dit terrein te gebruiken als stortplaats van afval want wat is het storten van de afval anders dan de ophoging van het terrein, zijnde de realisatie van de bouwvergunning. Deze stelling is kennelijk onwettelijk";

2.3.2. Overwegende dat de verzoekende partij het tweede middel als volgt beantwoordt :

"1. In het tweede middel wordt de schending ingeroepen van ondermeer rubriek 2.3.6 a/.1° van de indelingslijst bij Vlarem I en van art. 5.2.4.1.5. Vlarem II.

Bij de weerlegging van het eerste middel werd aangetoond dat de verzoekende partij de vijver wil gebruiken voor de storting van afvalstoffen.

De vijver wordt dus gebruikt als stortplaats.

Een stortplaats is inderdaad een plaats die gebruikt wordt om afvalstoffen te bergen voor onbepaalde tijd (voor de definitie van stortplaats : B. Vl. Reg. 1 juni 1995, houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, deel I, Definities afvalstoffenverwerking).

Stortplaatsen worden onder bepaalde voorwaarden

ingedeeld als hinderlijke inrichtingen ingevolge de 'Lijst van als hinderlijk beschouwde inrichtingen', gevoegd als bijlage 1 bij Vlarem I.

Worden volgens deze lijst als hinderlijk ingedeeld in de klasse 1 :

'2.3.6 Stortplaatsen,

a/categorie 3:

1° inerte afvalstoffen'.

De door de verzoekende partij gestorte stoffen vallen onder code 17.05.01 EAC en zijn derhalve inerte afvalstoffen in de zin van rubriek 2.3.6a/1° van de indelingslijst bij Vlarem I.

De door de verzoekende partij gestorte stoffen zijn afkomstig van grond- en afbraakwerken (bespreking van het eerste middel, randnr. 2.1).

Het zijn dus inerte afvalstoffen in de zin van art. 5.2.4.1.5.§1 Vlarem II die op een categorie 3 stortplaats kunnen gestort worden.

Het storten van inerte afvalstoffen wordt krachtens rubriek 2.3.6 van bijlage 1, Vlarem I, gekwalificeerd als een hinderlijke inrichting van klasse 1.

Krachtens art. 5§1.1° Vlarem I is een milieuvergunning nodig om een hinderlijke inrichting van die klasse te exploiteren.

2. Dit werd ook uitdrukkelijk bevestigd door het advies van Ovam van 15.12.1998. Het advies luidt :

'Het storten van 'uitsluitend inerte, niet verontreinigde materialen, hoofdzakelijk bestaande uit grond', met andere woorden een mengsel van grond en stenen (en mogelijks andere verontreinigingen) valt onder toepassing van rubriek 2.3.6.a.1° van de Vlarem I-indelingslijst, meer bepaald stortplaatsen voor inerte afvalstoffen.

Bij ministerieel besluit dd. 24.10.1997 (AMV/00007751/604) is bevestigd dat enkel niet verontreinigde grond -dit is grond vrij van stenen en andere verontreinigingen- als 'geen afvalstof' kan beschouwd worden. Indien de opvulling gebeurt op een wijze die volgens de Vlarem indelingslijst is ingedeeld dient de vergunninghouder over een bijkomende vergunning te beschikken.

Volgens de EAC-code 17.05.01 van de Europese afvalcatalogus is grond en stenen een afvalstof. Het opvullen van ontginningsputten met 'inerte-materialen' zoals omschreven in de betreffende bouwvergunning staat bijgevolg gelijk met de exploitatie van een categorie 3-stortplaats...

Het opvullen van de klei-ontginningsput kan dus enkel met volgende 'materialen' zonder dat daarvoor een bijkomende milieuvergunning nodig is :

- zuivere grond : dit is grond vrij van stenen en andere verontreinigingen, waarbij de chemische kwaliteit dient te beantwoorden aan achtergrondwaarden van Vlarem I, op zijn minst aan de richtwaarden van de Grondbank voor het vrij gebruik van grond, die echter momenteel nog

- zonder juridische basis zijn;
- puingranulaten afkomstig van een COPRO-gekeurde breekinstallatie'. (kaft V, stuk 2)
3. Daarbij komt nog dat eiseres wil overgaan tot het storten in water.
Krachtens art. 5.2.4.4.1.§2 Vlarem II is het verboden te storten in water (M.B. 24.10.1997, AMV/00007751/604).
4. De verzoekende partij beweert derhalve volledig ten onrechte dat zij geen milieuvergunning nodig heeft vermits zij milieuvergunningsplichtig is ingevolge :
- art. 14§1 Afvalstoffendecreet
 - art. 4§1 M.V.D.
 - art. 5§1.1° Vlarem I";

2.4.1. Overwegende dat het bestreden bevel tot stopzetting der werken is gebaseerd op de volgende vaststellingen :

- "- Zand waarin duidelijk grote stenen en blikjes van drank voorkomen
- Regenboogverkleuring op het water rond het gestorte zand";

dat voortgaande op de fotoreeks die de verwerende partij heeft overgelegd deze feitelijke vaststellingen correct lijken; dat die feitelijke vaststellingen werden opgenomen in een proces-verbaal; dat het bestreden besluit op de volgende motivering berust :

- "- Stopzetting omdat afvalstoffen worden gestort zonder de vereiste milieuvergunning.
 - Het storten van een mengsel van grond, stenen en andere mogelijk verontreinigde materialen (blikjes) valt immers onder toepassing van rubriek 2.3.6.a1 van de Vlarem-indelingslijst, meer bepaald, categorie 3, stortplaatsen voor inerte afvalstoffen.
- Volgens de EAC-code 17.05.01 van de Europese afvalstoffencatalogus zijn grond en stenen afvalstoffen";

2.4.2. Overwegende dat de indelingsrubriek 2.3.6.a.1°, waarvan sprake in bovenstaande motivering, aan een vergunningsplicht klasse 1 onderwerpt :

"Stortplaatsen, andere dan deze bedoeld in rubriek 2.3.7, van:

(zie titel II van het Vlarem voor de categorieën stortplaatsen)

a) categorie 3:

1° inerte afvalstoffen";

dat artikel 5.2.4.0.1., §1, van Vlarem II bepaalt dat de stortplaatsen worden onderverdeeld in drie categorieën; dat tot de categorie 3 behoren stortplaatsen voor inerte afvalstoffen; dat artikel 5.2.4.1.5, §1, van Vlarem II bepaalt :

"§1. Onverminderd de bepalingen van artikel 5.2.4.1.2 kunnen, voor zover uitdrukkelijk bepaald in de milieuvergunning, op een categorie 3 stortplaats strikt inerte afvalstoffen worden gestort die noch door uitloging, noch door interactie met biologische processen of ingevolge natuurlijke verschijnselen nadelige gevolgen voor het milieu kunnen veroorzaken.

Het betreft meer bepaald volgende afvalstoffen:

a) afvalstoffen, afkomstig van de bouw, de afbraak, de herstelling en het onderhoud van gebouwen, wegen, constructies en kunstwerken met uitzondering van afvalstoffen die vrije asbestvezels of asbeststof bevatten, asphalt, hout, plastic en andere kunststoffen aangewend in de bouwsector;

b) afvalstoffen, afkomstig van het uitgraven van materialen of stoffen in hun natuurlijke staat, voor zover ze afkomstig zijn van geologische afzettingen die tot het tertiair of quartair tijdperk behoren (zand-, klei-, leem, mergel en grindafzettingen)";

2.4.3. Overwegende dat prima facie, voortgaande op de foto's en de gegevens uit het proces-verbaal, -stukken die door de verzoekende partij niet van valsheid worden beticht- de verzoekende partij inerte afvalstoffen stort in de zin van voornoemde bepaling; dat gelet op de soort aanwezige steenbrokken het prima facie wellicht om afvalstoffen lijkt te gaan die onder de hierboven geciteerde categorie a) onder te brengen zijn; dat overigens die zienswijze wordt bevestigd in een brief van 19 januari 1998 die de n.v. MAVA namens de verzoekende partij schreef in het kader van de bouwvergunningsaanvraag, en waarin te lezen staat dat

het quasi onmogelijk is de herkomst van de grond vooraf mee te delen aangezien dit sterk afhankelijk is van het aanbod, "maar dat wel gesteld kan worden dat de grond afkomstig zal zijn van grond- en afbraakwerken" waarvan met zekerheid gesteld kan worden dat het om niet-verontreinigde materialen gaat; dat een bijkomende indicatie dat het gaat om afvalstoffen van de geciteerde categorie a) kan worden gezien in het feit dat de verzoekende partij op 18 november 1998 grond wou storten waarin op het eerste gezicht blijkens de neergelegde foto's afval uit de bouwsector werd aangetroffen, zoals onder meer buizen, houten latten en rechthoekige stenen; dat de verwerende partij terecht opmerkt dat "grond en stenen" onder de code 17.05.01, van de Afvalstoffen-catalogus die in bijlage 1.2.1. van het besluit van de Vlaamse regering van 17 december 1997 tot vaststelling van het Vlaamse reglement inzake afvalvoorkoming en -beheer (Vlarea) vallen; dat die rubriek ressorteert onder de hoofdrubriek 17.00.00, zijnde bouw- en sloopafval; dat de verzoekende partij zich van die grond vermengd met stenen en andere materialen, door storting lijkt te willen ontdoen, ontdoen zoals bedoeld in artikel 2, 1°, van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen; dat die bepaling het begrip afvalstof definieert als "elke stof of elk voorwerp waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen";

Overwegende dat uit voormelde elementen in de huidige stand van de procedure prima facie kan worden besloten dat de verzoekende partij inerte afvalstoffen stort; dat zij dienvolgens voor de activiteiten waarvan de stopzetting is bevolen milieuvergunningsplichtig is en zij geen wettig belang heeft bij de voorliggende vordering; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig juni 1900 negenennegentig, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.